

AFSCHRIFT art. 792 G.W.
 Vrijgesteld expeditierecht
 art. 280 / 2° Vwfb. Reg.

Uitgifte

Vonnisnummer
Repertoriumnummer 2019 / 2604
Datum van uitspraak 14 februari 2019
Rolnummer A / 18 / 2884

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

☐ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

**Ondernemingsrechtbank
 Antwerpen,
 afdeling Antwerpen**

Vonnis

18de kamer

Aangeboden op
Niet te registreren

de vennootschap naar Nederlands recht **OLMA BV**,
waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 5683 PL Best (Nederland), Zandstraat 28,

eisende partij, vertegenwoordigd door mr David ANNÉ, advocaat, met kantoor te 2600 Antwerpen, Coremansstraat 34/2,

TEGEN

de **NV TEXFINITY**,

waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 2370 Arendonk, Hoge Mauw 18, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0809.617.329,

verwerende partij, vertegenwoordigd door mr Eric MONARD, advocaat en mr Nele SOMERS, advocaat, met kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 64/101.

I. SITUERING VAN HET GESCHIL

De verwerende partij, de NV TEXFINITY, is een Belgische producent en distributeur van nieuwe en gebruikte professionele wasserijmachines. De eisende partij, de vennBV OLMA is eveneens een producent van professionele wasserijmachines en geeft aan de doorstart te zijn van de oude failliete gelijknamige 'BV OLMA'. OLMA beticht TEXFINITY ervan haar auteursrechten te schenden met betrekking tot handdoekvouw-machines.

OLMA zegt de houder te zijn van auteursrechten op de desbetreffende machines. Zo zegt ze op 25 april 2014 bij overeenkomst de activa van het failliete OLMA te hebben gekocht voor € 5.000,00. Hierdoor zou OLMA alle immateriële activa hebben ontvangen waaronder de rechten op (technische) tekeningen van de wasserijmachine. Hierdoor zouden de auteursrechten van de machine zijn overgegaan op OLMA.

TEXFINITY beweert daarentegen dat het oude OLMA een handdoekvouw-machine exclusief voor haar bouwde. In het kader van het faillissement van het oude OLMA zouden het oude OLMA en TEXFINITY een overeenkomst hebben gesloten in de vorm van een addendum waarin het gebruik door TEXFINITY van de technische tekeningen en de informatie met betrekking tot de machine, namelijk "de witte machine met de ronde poot" werd verzekerd.

II. PROCEDUREVERLOOP

BV OLMA heeft het geding ingeleid bij dagvaarding betekend op 19 april 2018.

De zaak werd door een beschikking gewezen op 5 november 2019 krachtens artikel 747, § 2 van het Gerechtelijk Wetboek vastgesteld en in beraad genomen op de openbare zitting van 10 januari 2019 nadat de raadslieden van partijen werden gehoord.

Het onderwerp van de vordering wordt uitsluitend bepaald door de syntheseconclusies. De rechtbank hield bij de beoordeling van het geschil dan ook rekening met:

- de 'conclusies' neergelegd op 1 oktober 2018 en de stukken neergelegd op 3 januari 2019 door OLMA,
- de 'syntheseconclusie' neergelegd op 29 oktober 2018 en de stukken neergelegd op 28 november 2018 door TEFINITY.

In deze procedure werd de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken nageleefd.

III. DE VORDERINGEN

De vordering van OLMA strekt tot

- alvorens recht te doen bij toepassing van artikel 877 van het Gerechtelijk Wetboek TEFINITY te bevelen tot overlegging van de stukken die de 'inbreukmakende massa' en de ten gevolge van de inbreuk genoten winst aantonen;
- ondergeschikt, bij toepassing van artikel 19, 3° van het Gerechtelijk Wetboek een gerechtsdeskundige aan te stellen met als opdracht de schadevergoeding en winst te beproeven;
- het opleggen van een verbod aan TEFINITY de voorwerpen genaamd 'T-Towel' uit handen te geven, te verkopen, te leveren of aan te bieden op de relevante markt of op haar website, met inbegrip een verbod om het voorwerp tentoon te stellen op vakbeurzen op straffe van een dwangsom van € 50.000,00 per inbreuk per dag;
- de veroordeling van TEFINITY tot betaling van het provisioneel begrote bedrag van € 100.000,00 schadevergoeding te vermeerderen met de gerechtelijke interesten;
- de veroordeling van TEFINITY haar winst af te staan aan OLMA die een gevolg is van de inbreuk, begroot op € 1,00 provisioneel, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten;
- de veroordeling van TEFINITY tot vernietiging of afgifte van de inbreukmakende goederen en relevante technische tekeningen op straffe van een dwangsom van € 50.000,00 per inbreuk;

- het bevelen van de publicatie van het veroordelend vonnis door en op kosten van TEFINITY in minstens één internationaal vaktijdschrift en op de website van TEFINITY, op straffe van een dwangsom van € 2.000,00 per dag;
- het bevelen van de vrijgave van de borgsom van € 32.000,00 die in uitvoering van de Beschikking van 8 juni 2016 B/16/00158 van de Voorzitter van de rechtbank werd consignéerd in de deposito en consignatiekas;
- de veroordeling van TEFINITY tot de kosten van het geding inclusief de expertisekosten.

IV. BEOORDELING

1. De vordering van OLMA vloeit voort uit de auteursrechten waarvan zij stelt houder te zijn en meent dat TEFINITY hierop een inbreuk begaat. Het zou gaan om alle modellen (Model 1, 2 en 3) van de handdoekvouw-machine die TEFINITY distribueert.
2. Krachtens artikel XI.165, § 1 van het Wetboek Economisch Recht heeft alleen de auteur van een werk van letterkunde of kunst het recht om het op welke wijze of in welke vorm ook, direct of indirect, tijdelijk of duurzaam, volledig of gedeeltelijk te reproduceren of te laten reproduceren.
3. Een voorwerp kan slechts als een 'werk' worden aangemerkt indien aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan.¹ Ten eerste dient het betrokken voorwerp oorspronkelijk te zijn, in die zin dat het een eigen intellectuele schepping van de maker ervan is.² Ten tweede kunnen alleen de bestanddelen die de uitdrukking van een dergelijke intellectuele schepping zijn, als een 'werk' worden aangemerkt.³
4. De bescherming die de auteur geniet geldt evenwel slechts met betrekking tot materiaal dat oorspronkelijk is in die zin dat het gaat om een eigen intellectuele schepping van de auteur ervan.⁴

Een intellectuele schepping is een eigen schepping van de auteur wanneer zij de uitdrukking vormt van diens persoonlijkheid. Dat is het geval wanneer de auteur bij het maken van het

¹ Vgl. HvJ 13 november 2018, *Levola Hengelo*, C-310/17, ECLI:EU:C:2018:899, punt 35 – 37.

² Vgl. HvJ 4 oktober 2011, C-403 & 429/08 *Football Association Premier League ea*, ECLI:EU:C:2011:631, punt 97.

³ Vgl. HvJ 16 juli 2009, *Infopaq I*, C-5 / 08, ECLI:EU:C:2009:465, punt 39 en HvJ 4 oktober 2011, C-403 & 429/08 *Football Association Premier League ea*, ECLI:EU:C:2011:631, punt 159.

⁴ Vgl. HvJ 16 juli 2009, *Infopaq I*, C-5 / 08, ECLI:EU:C:2009:465, punt 37.

werk zijn creatieve bekwaamheden tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzen.⁵

Aan het oorspronkelijkheidscriterium is echter niet voldaan wanneer de uitdrukking van deze onderdelen door hun technische functie wordt bepaald, aangezien de verschillende manieren om een idee uit te voeren dan zodanig beperkt zijn dat het idee samenvalt met de uitdrukking ervan.⁶

5. Krachtens artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek moet iedere partij het bewijs leveren van de feiten die zij aanvoert. Op de titularis van auteursrechtelijke bescherming rust dan ook een stelplicht. Indien — zoals hier het geval is — de originaliteit van het werk in kwestie betwist wordt, moet deze partij de originaliteit aantonen en duidelijk maken welke elementen van het werk origineel zijn omdat zij de uitdrukking vormen van diens persoonlijkheid van de auteur, dus waarop hij zijn creatieve bekwaamheden tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzen.⁷

⁵ Vgl. HvJ 1 december 2011, *Painer*, C-145 / 10, ECLI:EU:C:2011:798, punten 88 en 89 en Cass. 31 oktober 2013 (C.12.263.N) met concl. adv.-gen. A. VAN INGELGEM.

⁶ Vgl. HvJ 22 december 2010, *Bezpečnostní softwarová asociace*, C-393 / 09, ECLI:EU:C:2010:816, punt 49.

⁷ Vgl. TGI Parijs 7 september 2017, *PIDB 2017*, afl. 1080, III-703 ("*[S]i la protection d'une œuvre de l'esprit est acquise à son auteur sans formalité et du seul fait de la création d'une forme originale en ce sens qu'elle porte l'empreinte de la personnalité de son auteur et n'est pas la banale reprise d'un fonds commun non appropriable, il appartient à celui qui se prévaut d'un droit d'auteur dont l'existence est contestée de définir et d'explicitier les contours de l'originalité qu'il allègue. En effet, seul l'auteur, dont le juge ne peut suppléer la carence, est en mesure d'identifier les éléments traduisant sa personnalité et qui justifient son monopole et le principe de la contradiction [...] commande que le défendeur puisse connaître précisément les caractéristiques qui fondent l'atteinte qui lui est imputée et apporter la preuve qui lui incombe de l'absence d'originalité.*"). In dezelfde zin: TGI Parijs 21 september 2017, *PIBD 2017*, afl. 1086, III-67, en zelfs nog beknopter: "*[L]orsque cette protection est contestée, l'originalité d'une œuvre doit être explicitée par celui qui s'en prétend l'auteur, seul ce dernier étant à même d'identifier les éléments traduisant sa personnalité*" (Parijs 2 oktober 2018, *PIBD 2018*, afl. 1106, III-782).

Vgl. TGI Parijs 13 september 2013, *PIDB 2013*, afl. 995, III-1619 ("*Il se déduit [...] le principe de la protection d'une œuvre sans formalité et du seul fait de la création d'une forme originale. Néanmoins, lorsque cette protection est contestée en défense, l'originalité d'une œuvre doit être explicitée par ceux qui s'en prétendent les auteurs, seuls ces derniers étant à même d'identifier les éléments traduisant leur personnalité. En conséquence, toute personne revendiquant des droits sur une œuvre doit la décrire et spécifier ce qui la caractérise et en fait le support de sa personnalité, tâche qui ne peut revenir au tribunal qui n'est par définition pas l'auteur des œuvres et ne peut substituer ses impressions subjectives aux manifestations de la personnalité de l'auteur. Ainsi, le Tribunal ne peut ni porter de jugement sur la qualité de l'œuvre qui lui est soumise ni imposer ses choix ou ses goûts ; il ne peut qu'apprécier le caractère protégeable de l'œuvre au vu des éléments revendiqués par*

→

Zij moet daarenboven aantonen dat deze keuzes niet het gevolg zijn van technische functies.

6. Verder moeten worden nagegaan hoe bij het toekennen dan wel afwijzen van bescherming de belangen van de auteur op bescherming afwegen tegen het algemene belang van derden op vrije beschikking over het werk of de elementen ervan. Er zal met andere woorden moeten nagegaan of de ingeroepen vrije keuzes niet banaal zijn, in de zin dat anderen dezelfde keuzes zou hebben gemaakt om het hetzelfde uit te drukken.

Aan de orde is de vraag: is het waarschijnlijk dat een toekomstige auteur op onafhankelijke wijze een werk zou scheppen met dezelfde globale indruk? De balans van de belangenbescherming weegt bij een negatief antwoord naar het voordeel van auteursrechtelijke bescherming, en bij een positief antwoord naar de belangen van derden bij de vrije beschikking over de elementen van het werk.⁸

7. De mate van auteursrechtelijke bescherming moet in verhouding staan tot creativiteit. De originaliteit zal daarom moeten worden beoordeeld in functie van de graad ervan: hoe dunner de originaliteit waar de auteur zich op beroept, hoe sterker de gelijkenissen van het vermeend inbreukmakende werk zullen moeten zijn. Anders zou een geringe mate van creatieve inbreng in disproportionele mate aanleiding geven tot een monopolisering — voor het leven van de auteur plus 70 jaar — van eenvoudige elementen.

8. Samen met TEXFINITY moet de rechtbank vaststellen dat OLMA faalt in haar stelplicht.

9. OLMA haalt terecht aan dat het mogelijk is dat zuivere machines auteursrechtelijke bescherming kunnen genieten. Dit is het geval als de ontwerpen van de machines getuigen van originaliteit door het maken van vrije en creatieve keuzen en dus voldoen aan het hogerge-noemde oorspronkelijkheidscriterium.

10. TEXFINITY stelt dan weer terecht dat aan het oorspronkelijkheidscriterium niet voldaan is wanneer de uitdrukking van onderdelen (van een machine) door hun technische functie wordt bepaalt.

Uit stuk 7 van TEXFINITY blijkt dat de vorm van handdoekvouw-machines inderdaad weinig keuzevrijheid toelaat. In dit stuk worden handdoekvouw-machines van verschillende producenten visueel voorgesteld. Deze machines hebben op het eerste gezicht allemaal in de mate hetzelfde uitzicht.

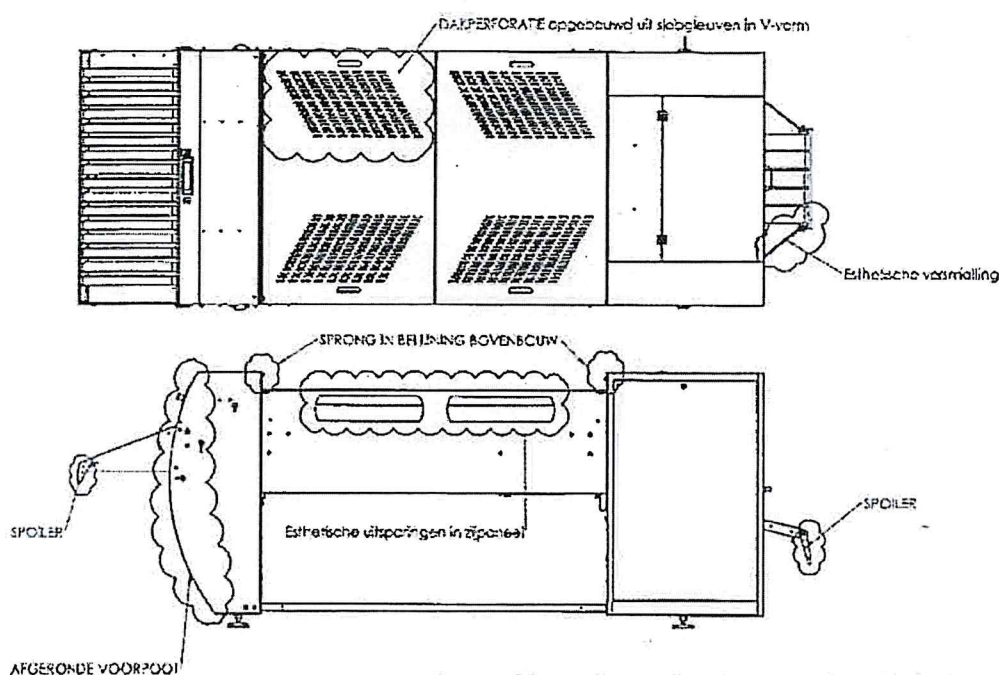
→

l'auteur et des contestations émises par ses contradicteurs.") en TGI Parijs 3 oktober 2013, PIDB 2014, afl. 997, III-44 en, wat betreft modellen, HJEU 19 juni 2014, *Karen Millen Fashions*, C-345/13, ECLI:EU:C:2014:2013, punt 47, waar het Hof stelde dat de houder "moet aangeven in welk opzicht dat model een eigen karakter heeft, dat wil zeggen dat hij moet aangeven welk kenmerk of welke kenmerken van het betrokken model, volgens hem, dat model een eigen karakter geven".

⁸ Vgl. alg., J. CABAY, *L'objet de la protection du droit d'auteur; Contribution à l'étude de la liberté de création*, proefschrift ULB 2016, p. 497 – 508, nr 114 – 118 (te verschijnen).

Verder wijst OLMA op pp. 15-16 van haar conclusie in een opsomming op een aantal technische aspecten zoals o.m. de plaatsing van de motoren, de elektrische circuits, ... die origineel zouden zijn. Dit zijn louter technische aspecten die een uitdrukking zijn van hun technische functie en zijn daarom niet relevant om het oorspronkelijkheidscriterium van het auteursrecht te beoordelen.

11. OLMA wijst in haar conclusie op een aantal specifieke elementen die het uitzicht van haar handdoekvouw-machine uniek zouden maken. Het betreft volgens OLMA 'sierelementen'. In haar stukken 6 en 7 worden deze specifieke elementen getoond op afbeelding (zie ook de afbeelding hieronder weergegeven van stuk 7): het gaat over 1) de perforatie in de bovenzijde van de machine en 2) de uitsparingen aan de zijkant van de machine. Verder vermeldt de afbeelding nog een aantal andere elementen zoals een 1) afgeronde voorpoot, 2) spoilers, 4) een sprong in belijning bovenbouw en 5) een esthetische versmalling.

OLMA toont niet aan dat versmallingen, insprongen, spoilers, een afgeronde poot, geperforeerde roosters en uitsparingen in machines originele elementen zijn. OLMA geeft evenwel correct aan dat de samenstelling van niet-originele elementen ertoe kan leiden dat de combinatie op zich een origineel werk wordt. Hier kan echter niet worden vastgesteld dat dit het geval zou zijn. Deze vormgeving is geen uiting van een eigen visie van de auteur van de machine. De combinatie van een aantal insprongen, een afgeronde poot, geperforeerde roosters leidt nog niet tot een resultaat dat zich zodanig afscheidt van andere ontwerpen dat hieruit kan worden besloten dat het de persoonlijkheid van de auteur weergeeft. De globale indruk wijkt niet af van de andere handdoekvouw-machines in stuk 7 van TEXFINITY.

12. Bovendien merkt de rechtbank op dat (de combinatie van) al de aangevoerde elementen niet tot een resultaat leidt dat de banaliteit — zijnde een resultaat dat een onafhankelijke vormgever evengoed zou hebben kunnen bereiken — overstijgt. Zoals gezegd, dient een monopolisering van deze vormgeving voldoende verantwoord te zijn rekening houdend met de mate van creatieve inbreng, wat hier niet het geval is.

13. Ten overvloede merkt de rechtbank op dat OLMA het nalaat om aan te geven welke natuurlijke persoon juist (in de zin van artikel XI.165 e.v. en artikel XI.170 van het Wetboek Economisch Recht) het werk heeft gecreëerd en dus de auteur is van de vormgeving van haar handdoekvouw-machine.

14. De vorderingen van OLMA zijn dan ook ongegrond en zullen daarom moeten worden afgewezen.

V. DE PROCESKOSTEN

15. Krachtens artikel 1017 van het Gerechtelijk Wetboek verwijst ieder eindvonnis de in het ongelijk gestelde partij in de kosten. Krachtens artikel 1018, 6° van het Gerechtelijk Wetboek omvatten deze kosten de rechtsplegingsvergoeding.

Voor het berekenen van de rechtsplegingsvergoeding moet volgens artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat, het bedrag van de vordering te worden vastgesteld overeenkomstig de artikelen 557 tot 562 en 618 Ger.W.

16. Volgens deze regels ligt de vordering van OLMA vervat in de schijf van € 60.000,01 tot € 100.000,00. Conform ditzelfde K.B., en bij gebrek aan verzoek van de partijen om hiervan af te wijken, bedraagt de rechtsplegingsvergoeding dus het basisbedrag van € 3.600,00.

VI. BESLISSING

Rechtdoende op tegenspraak en na erover te hebben beraadslaagd, komt de Rechtbank tot volgende beslissing:

- zij verklaart de hoofdvorderingen toelaatbaar doch ongegrond en wijst ervan af,
- zij verwierpt alle andere en strijdige middelen als niet ter zake dienend,
- zij verwijst de BV OLMA in de kosten van het geding, die door de NV TEXFINITY worden begroot, en door de Rechtbank worden vereffend op de rechtsplegingsvergoeding van € 3.600,00.

Dit vonnis werd gewezen door de 18de kamer van de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen, waar zitting hadden:

F. BLOCKX,	rechter, voorzitter van de kamer,
B. DE GREEF,	rechter in ondernemingszaken,
K. VEIRMAN,	rechter in ondernemingszaken,
G. VERELST,	griffier,

en uitgesproken in openbare zitting van diezelfde kamer op **14 februari 2018** door de voorzitter, bijgestaan door de griffier.

G. Verelst

F. Blockx

K. Veirman

B. De Greef

